

Затверджую:

Ректор СНУ ім. В. Даля
проф. Поркуян О.В.

_____ 2025р.

ВИСНОВОК

спільного засідання кафедри публічного та приватного права і кафедри господарсько-правових та суспільно-політичних дисциплін Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Лашутіна Сергія Олександровича на тему: «Єдність та диференціація трудових відносин працівників прокуратури України», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право

ВИТЯГ

. з протоколу № 4 спільного засідання кафедри публічного та приватного права, кафедри господарсько-правових та суспільно-політичних дисциплін Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля від «10» березня 2025 року

ПРИСУТНІ:

Головуючий на засіданні – зав. кафедри публічного та приватного права, к.ю.н., проф. Котова Л.В., присутні: д.ю.н., професор Щербина В.І., д.ю.н., проф. Андріїв В.М., д.ю.н., проф. Руденко М.В., д.ю.н., доц. Буга Г.В., к.і.н., доц. Антоненко М.І., к.ю.н., проф. Арсентьева О.С., доктор філософії у галузі права Бутков О.І., к.ю.н., доц. Загоруй Л.М., к.ю.н., доц. Жолудева В.І., к.ю.н., доц. Гриценко Г.М., к.ю.н., проф. Татаренко Г.В., к.ю.н., доц. Капліна Г.А., к.і.н., доц. Мезеря О.А., доктор філософії у галузі права Петросян К.Е., старший викладач Кудрявцев К.В., науковий керівник – д.ю.н., професор Івчук Ю.Ю., здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти – Лашутін С.О.

Зав. кафедри господарсько-правових та суспільно-політичних дисциплін, д.ю.н., проф., гарант ОНП «Право» Шаповалова О.В., к.ю.н., доц. Загоруй І.С., к.е.н., доц. Мартинова Л.В., к.ю.н., доц. Терещенко С.В.

Серед присутніх 6 докторів юридичних наук, 9 кандидатів юридичних наук та 2 доктори філософії у галузі права.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Обговорення дисертаційного дослідження здобувача освіти третього (освітньо-наукового) рівня кафедри публічного та приватного права юридичного

факультету СНУ ім. В. Даля **Лашутіна Сергія Олександровича на тему: «Єдність та диференціація трудових відносин працівників прокуратури України»**, поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право, за спеціальністю 081 Право.

Дисертація виконувалась на кафедрі публічного та приватного права СНУ ім. В. Даля. Тема дисертації затверджена на засіданні Вченої Ради СНУ ім. В. Даля (протокол № 3 від 26.11.2021 р.).

Науковий керівник – д.ю.н., проф., професор кафедри публічного та приватного права юридичного факультету Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля **Юлія Юріївна Івчук**.

2. Затвердження висновку спільного засідання кафедри публічного та приватного права і кафедри господарсько-правових та суспільно-політичних дисциплін щодо дисертаційного дослідження Лашутіна Сергія Олександровича.

ВИСТУПИЛИ:

Здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти Лашутін Сергій Олександрович презентував основні положення дисертації «Єдність та диференціація трудових відносин працівників прокуратури України», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право, за спеціальністю 081 Право.

У ході презентації Лашутін С.О. ознайомив присутніх на спільному засіданні кафедри публічного та приватного права і кафедри господарсько-правових та суспільно-політичних дисциплін зі структурою своєї роботи, обґрунтував актуальність тематики дослідження, висвітлив основні положення дисертаційного дослідження, які відображають його наукову новизну та виносяться на захист, акцентував увагу присутніх на теоретичному та практичному значенні висновків, одержаних за результатами дослідження.

Після закінчення презентації Лашутіна С.О. присутніми на захисті фахівцями були поставлені такі запитання запитання:

Кандидат юридичних наук, доцент Гриценко Г.М.: у підрозділі 1.2. вашого дослідження ви досліджуєте особливості трудо-правового статусу працівника прокуратури та зазначаєте, що не є доцільним вбачати наявність у структурі правовідносин працівників прокуратури з органами прокуратури (державою) виключно адміністративно-правового елемента. Аргументуйте свою відповідь.

Лашутін С.О.: зміст правовідносин між працівником прокуратури та органом прокуратури дійсно є багатоаспектним. Одним із таких аспектів є безумовно реалізація трудової функції фізичної особи із підпорядкуванням внутрішньому трудовому розпорядку за відповідну оплату праці, із наявністю відповідних правових гарантій щодо робочого часу та часу відпочинку, надання певних пільг та компенсацій, що обумовлені різними суб'єктивними та об'єктивними факторами, але виключно у зв'язку із існуванням трудових відносин і у контексті їх існування. Саме тому, складна структура

правосуб'єктності працівників прокуратури безумовно вміщує в себе правосуб'єктність особи-учасника трудових відносин.

Саме тому вважаємо зауваження науковців щодо наявності у структурі правовідносин працівників прокуратури з органами прокуратури (державою) виключно адміністративно-правового елемента є певною мірою однобічними. Працівники прокуратури з усією складністю свого правового статусу, на наш погляд, все ж є також і суб'єктами трудових правовідносин. Інше питання полягає в тому, що їхня трудо-правова правосуб'єктність є великою мірою специфічною, і питання належного її розуміння є завданням як подальшого розвитку наукової доктрини, так і удосконалення нормативно-правового регулювання. А тому заперечення такого елемента у структурі правового статусу зазначеної категорії осіб веде до обмеженого розуміння їх як учасників суспільних відносин в цілому, а також до занадто звуженого висвітлення усього спектру наявних у них прав та гарантій.

Доктор юридичних наук, професор Шаповалова О.В.: якого значення набуває встановлення характеристик трудової правосуб'єктності працівників прокуратури України?

Лашутін С.О.: Насамперед, розділяючи загальну та спеціальну трудову правосуб'єктність науковці підкреслюють, що спеціальна трудова правосуб'єктність є наслідком диференціації правового регулювання у трудовому праві. Поряд з тим, не зовсім однозначно, на наш погляд, ними вирішено питання щодо того, що саме є первинним, а що похідним при формуванні загальної та спеціальної трудової правосуб'єктності: особливі характеристики фізичної особи, які в подальшому створюють правові підстави для формування у неї спеціальної трудової правосуб'єктності, чи наявність спеціальних трудо-правових норм, гарантій, вимог, які обумовлюють для будь-якої фізичної особи, яка вступає у відповідні трудові відносини, які врегульовані спеціальними трудо-правовими нормами, формування у неї спеціальної трудової правосуб'єктності. На нашу думку, вирішення зазначеного питання полягає у розумінні сутності категорії «правосуб'єктність», а також її відмінності від категорії «правовий статус». Правосуб'єктність є насамперед характеристикою фізичної особи, її особливостей, потенційних можливостей та здатностей. Саме тому саме характеристики фізичної особи є первинними при формуванні загальної та спеціальної трудової правосуб'єктності. У свою чергу, при формуванні категорій «загальний та спеціальний трудо-правовий статус» первинними є саме спеціальні трудо-правові норми, гарантії, вимоги, які при вступі особи у відповідні спеціальні трудові правовідносини є підставою для формування у неї конкретного кола спеціальних трудових прав та обов'язків.

Підсумовуючи, зауважу, що трудову правосуб'єктність працівників прокуратури варто розглядати і як загальну, і як спеціальну. Оскільки, працівник прокуратури, як нами уже відзначалося, є категорією доволі широкою, об'єднуючи в собі фізичних осіб, які наділені різним колом трудових прав та обов'язків залежно від посади, яка ним обіймається. Поряд з тим, навіть власне прокурор – працівник прокуратури, який наділений найбільш спеціальними колом трудових прав та обов'язків, насамперед характеризується наявністю

загальної трудової правосуб'єктності. А надалі, у зв'язку з наявністю у нього відповідних характеристик, здатностей відповідати відповідним спеціальним правовим вимогам до кандидата на посаду прокурора, він набуває також і спеціальної трудової правосуб'єктності.

Кандидат юридичних наук, професор Котова Л.В.: розкрийте принцип єдності та диференціації при виникненні, зміні та припиненні трудових відносин працівників прокуратури України

Лашутін С.О.: проявом єдності у правовому регулюванні окресленого питання є те, що: а) трудові відносини працівників прокуратури можуть виникати, змінюватися та припинятися виключно на підставі відповідного чітко визначеного законом юридичного факту (у даному випадку – фактичного складу); б) при виникненні трудових відносин працівників прокуратури укладаються перелік актів та документів, за аналізом змісту та сутності яких можна визначити, що вони мають зміст трудового договору; в) при зміні трудових відносин працівників прокуратури підлягає застосуванню, в тому числі, загальна норма статей 32-34 Кодексу законів про працю України. Такі загальні норми є основою і для формування спеціальних норм, а зокрема, за загальним правилом трудового законодавства, зміна трудових відносин не допускається без згоди прокурорських працівників; г) за принципом єдності і у трудових відносинах працівників прокуратури України наявний як інститут припинення трудових відносин (це завершення взаємних трудових прав та обов'язків працівника прокуратури та роботодавця на підставі незалежних від волі сторін трудового договору обставин – правових підстав, які визначені законодавством), так і інститут розірвання трудових відносин (вольове та ініціативне припинення трудових відносин однією із сторін таких відносин); д) при припиненні трудових відносин, в тому числі, і у разі розірвання трудових відносин із працівниками прокуратури до застосування підлягає насамперед загальна стаття Кодексу законів про працю України – стаття 36. А інші підстави, що передбачені Законами України «Про прокуратуру» та «Про державну службу» охоплені відповідно до п.9 ч. 1 статті 36.

Проявом диференціації у правовому регулюванні окресленого питання є те, що: а) найбільш диференційованим є питання виникнення та припинення трудових відносин працівників прокуратури; б) диференціація у правовому регулюванні зазначеної проблематики обумовлена насамперед інтеграцією адміністративно-правового елементу у визначеному інституті трудового законодавства та з огляду на необхідність забезпечення захисту та охорони публічно-правового інтересу; в) зокрема, при виникненні трудових відносин проявом диференціації є не просте укладення трудового договору, а необхідність встановлення цілого фактичного складу – акту про призначення на посаду (рішення про призначення на посаду) та прийняття відповідної присяги. Водночас, законодавством визначається ціла низка підвищених (у порівнянні з іншими категоріями працівників) вимог до працівника прокуратури: його освіти, володіння державною мовою, вимог щодо несумісності, щодо моральних, ділових та інших якостей, а також вимагається факт проходження відповідних організаційно-правових форм підтвердження компетентнісних якостей

кандидата на посаду (його теоретичних знань та практичних навиків) у вигляді конкурсу на посаду державної служби та добору кандидатів на посаду прокурора; в) припинення трудових відносин працівників прокуратури України є також значно диференційованим. Поряд з тим, що застосуванню підлягають загальні підстави припинення та розірвання трудових відносин, для припинення трудових відносин працівників прокуратури визначено цілу низку додаткових підстав, які випливають із специфіки виконуваних повноважень та функцій, що ввірені зазначеному державному органу. Також окремі підстави для припинення трудових відносин працівників прокуратури є наслідком недотримання тих спеціальних вимог до особи – кандидата на посаду працівника прокуратури (працівника прокуратури), які визначені чинним законодавством. Наприклад, це підстава для звільнення прокурора – у разі порушення ним вимог щодо несумісності, припинення громадянства України та набуття громадянства іншої країни, прийняття відповідним органом, що здійснює дисциплінарне провадження, рішення про припинення спеціальної підготовки або рішення про неуспішне проходження спеціальної підготовки. Також прикладом диференціації правового регулювання є визначення такої підстави, як досягнення 65 років. Це є особливою підставою, у зв'язку з тим, що діяльність працівника прокуратури пов'язана із підвищеним розумовим, психологічним та фізичним навантаженням, що унеможливорює якісне виконання посадових обов'язків після досягнення відповідного віку.

Кандидат юридичних наук, професор Татаренко Г.В.: у роботі ви пропонуєте виокремлювати різний рівень диференціації правового регулювання трудових відносин та виділяєте три рівні спеціалізації для працівників органів прокуратури, поділяючи їх на середній, високий рівень та найвищий рівень спеціалізації. Охарактеризуйте критерії диференціації правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури високого рівня спеціалізації

Лашутін С.О.: На рівні високої спеціалізації ми виділяємо такі критерії диференціації правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури: за сферою регулювання – залежно від напрямку, у якому встановлюються спеціальні норми трудового права. Це стосується процедур призначення на посаду, звільнення, оплати праці, надання гарантій щодо відпусток, соціального, матеріального та побутового забезпечення, правового захисту та відповідальності прокурорів. Окремі спеціалізовані норми також передбачені законодавством, що регулює реалізацію права прокурорів на об'єднання для захисту їхніх професійних прав та інтересів (прокурорське самоврядування); за характером правового регулювання – диференціація може бути: позитивною, якщо встановлює розширені трудові гарантії порівняно з іншими категоріями працівників; негативною, якщо передбачає підвищені вимоги до кандидатів на посаду прокурора (освіта, компетентність, громадянство, відношення до військової служби), складнішу процедуру прийняття на роботу, посилені вимоги до виконання службових обов'язків і підвищену юридичну відповідальність; за займаною посадою – диференціація визначається залежно від рівня, на якому працює прокурор (Офіс Генерального прокурора, Спеціалізована антикорупційна прокуратура, обласна чи окружна

прокуратура); за юридичною силою нормативного акта, що встановлює спеціальні норми диференціації трудових відносин. Це можуть бути як законодавчі акти (Закони України «Про державну службу», «Про прокуратуру»), так і підзаконні нормативні акти, індивідуально-правові документи (посадові інструкції, положення про відповідні підрозділи, Кодекс професійної етики прокурорів тощо).

Після відповідей на запитання виступили:

Науковий керівник – д.ю.н., професор Івчук Ю.Ю. доповіла про виконання наукового дослідження Лашутіна Сергія Олександровича на тему: «Єдність та диференціація трудових відносин працівників прокуратури України» під її керівництвом. У своєму виступі Івчук Ю.Ю. зазначила, що здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти повністю виконав освітню складову ОНП, успішно склав всі іспити та необхідні заліки, пройшов педагогічну практику відповідно до плану та у визначені терміни, здобувши відповідні результати навчання; виконав наукову складову ОНП, провів дослідження за визначеною темою, яка відповідає кафедральній темі (ЮФ-04-20): «Напрями розвитку законодавства України в контексте євроінтеграції» та самостійно підготував дисертаційну роботу.

Науковий керівник наголосила на тому, що мета і задачі дослідження повною мірою досягнуті, дисертантом використана достатня джерельна, методологічна бази, розроблено нові наукові положення, висновки, та пропозиції, що можуть бути використані у подальшій науковій та правотворчій діяльності.

Дисертант протягом навчання послідовно й методично проводив наукові дослідження за темою дисертації, брав активну участь у міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях. За темою дисертації опублікував 7 наукових праць, у тому числі 4 публікації у фахових журналах та збірниках наукових праць України (категорії Б) та 3 тезах доповідей на науково-практичних конференціях. Дисертант розробив нові наукові положення, висновки, та пропозиції, що можуть бути використані у подальшій науковій та правотворчій діяльності. На завершення виступу науковий керівник, професор Івчук Ю.Ю. підкреслила, що дисертаційне дослідження Лашутіна Сергія Олександровича може бути рекомендоване до подання до розгляду у разовій спеціалізованій вченій раді з захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право».

Рецензенти дисертаційної роботи, які наголосили на позитивних аспектах дослідження та висловили свої побажання та зауваження.

Професор Котова Л.В.: дала позитивну оцінку дисертації Лашутіна Сергія Олександровича на тему: «Єдність та диференціація трудових відносин працівників прокуратури України» та наголосила на актуальності дослідження в сучасних умовах. Відзначила, що дисертант має власні наукові погляди і думки стосовно досліджуваного питання. Зокрема, позитивно оцінила новацію рукопису, яка пояснюється своєчасною постановкою проблеми, ретельним аналізом наукових поглядів та вивченням сучасних світових тенденцій, зокрема, щодо досвіду організації прокуратури зарубіжних країн та на підставі

врахування досвіду багатьох зарубіжних держав щодо ідеї включення прокуратури у вертикаль судової влади. Пропозиція дисертанта стосується необхідності поширити цю тенденцію і в Україні, яка дозволить забезпечити більш якісні засади для правового регулювання багатьох аспектів трудово-правового статусу прокурорських працівників, у тому числі, щодо реалізації права на професійні об'єднання, розмежування різних категорій працівників прокуратури тощо, однак із врахуванням вітчизняних правових традицій.

Аналіз рецензованої дисертації дозволив стверджувати, що в результаті проведеного дослідження автор досяг поставленої мети й у повній мірі розкрив поставлені задачі. Позитивно відзначні пропозиції дисертанта щодо прийняття на рівні спеціального законодавства: Закону України «Про робочий час та час відпочинку публічних службовців», в якому запропоновано визначити особливості робочого часу та часу відпочинку різних категорій осіб, які є працівниками прокуратури, також обґрунтовується необхідність закріплення можливості дистанційної роботи, роботи за гнучким графіком, та інші варіанти та форми організації праці, додаткові гарантії у сфері надання часу відпочинку. Також на часі, враховуючи прийняття 26 грудня 2024 року Професійного стандарту «Прокурор», є пропозиція дисертанта щодо прийняття Закону України «Про професійне навчання та підвищення кваліфікації працівників прокуратури».

Водночас професор Котова Л.В. відзначила певні недоліки виконаного дослідження, які, на її думку, суттєво не впливають на зміст роботи, але має місце недостатня конкретність деяких положень, що виносяться на захист. Таким вбачається висновок автора, що одним з напрямів запровадження зарубіжного досвіду в Україні є забезпечення максимальної цифровізації та запровадження інформаційно-телекомунікаційних технологій у виконання робочих завдань прокурорськими працівниками (стор. 187 дисертаційного дослідження).

В цілому, професор Котова Л.В. відмітила, що дисертація Лашутіна Сергія Олександровича на тему: «Єдність та диференціація трудових відносин працівників прокуратури України» відповідає вимогам, що ставляться до робіт такого рівня і може бути рекомендована до розгляду у разовій спеціалізованій вченій раді по захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право».

Професор Татаренко Г.В.: зазначила, що загалом представлене дисертаційне дослідження справило позитивне враження. Структурна побудова дисертаційного дослідження є цілком логічною; його ключові проблеми сформульовані досить чітко; наукові положення достатньо обґрунтовані та достовірні, основні з них оприлюднені достатньо повно. Наукова новизна дисертаційного дослідження полягає в тому, що вперше здійснено комплексний аналіз цієї тематики з позиції системного підходу, що дало змогу сформулювати низку важливих наукових положень і висновків. Особливої уваги заслуговує запропонована автором модель критеріїв диференціації правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури, яка враховує сферу правового регулювання, характер норм, особливості займаної посади та юридичну силу нормативних актів. Такий підхід дозволяє більш чітко окреслити межі

спеціального статусу працівників прокуратури та визначити обсяг їхніх трудових прав та обов'язків.

Суттєвим досягненням роботи є ґрунтовне обґрунтування дисциплінарної та матеріальної відповідальності працівників прокуратури, що відзначається комплексністю та логічною послідовністю. Автор не лише детально охарактеризував підстави дисциплінарної відповідальності, а й запропонував поділ цих підстав на публічно-правові, морально-етичні та загальнотрудові, що сприяє більш точному визначенню правових меж відповідальності прокурорських працівників. Важливим теоретичним напрацюванням є також розширене трактування матеріальної відповідальності, яка, окрім класичного трудо-правового виміру, охоплює публічно-правовий та цивільно-правовий аспекти. Особливо цінним є визначення механізму регресного відшкодування шкоди, заподіяної державі унаслідок незаконних дій працівників прокуратури, що має значний практичний потенціал у правозастосовній сфері.

Попри високий рівень наукової новизни, певним недоліком роботи є відносно вузький порівняльний аналіз міжнародного досвіду, який міг би дати ширше уявлення про можливі шляхи вдосконалення правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури. Хоча автор детально аналізує окремі аспекти зарубіжних правових моделей, зокрема у сфері робочого часу, додаткове залучення правових систем інших країн щодо матеріальної та дисциплінарної відповідальності могло б зробити висновки ще більш обґрунтованими та застосовними для реформування українського законодавства. В цілому дисертація Лашутіна Сергія Олександровича на тему: «Єдність та диференціація трудових відносин працівників прокуратури України» є фундаментальним дослідженням, що має як теоретичну, так і практичну цінність, а її висновки та рекомендації можуть бути використані для вдосконалення національного законодавства у сфері трудового права та може бути рекомендована до розгляду у разовій спеціалізованій вченій раді по захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право».

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Доцент Гриценко Г.М. у своєму виступі дав позитивну оцінку дисертації Лашутіна Сергія Олександровича. Він зазначив, що автору вдалося скласти цілком прийнятний план дослідження, що дозволило йому досягти поставленої мети та завдань дослідження. У своєму виступі він також відзначив актуальність теми виконаного дослідження, підкреслив, що дисертант має свої оригінальні наукові погляди і думки стосовно досліджуваного питання, відзначив також, що автор пропонує сукупність критеріїв диференціації правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури відобразити як складну структуру, яка має декілька рівнів та напрямів. На думку автора, залежно від того, яку саме категорію працівників прокуратури обирати для дослідження, можна виокремлювати і різний рівень диференціації правового регулювання їхніх трудових відносин. Виділено три рівні спеціалізації для працівників органів прокуратури: середній рівень спеціалізації – для державних службовців органів прокуратури; високий рівень спеціалізації – для прокурорів прокуратур;

найвищий рівень спеціалізації – для керівників органів прокуратури та їхніх заступників. Водночас доц.Гриценко Г.М. відзначив, що ширше використання зарубіжного, зокрема європейського досвіду та формулювання більш чітких пропозицій з імплементації цього досвіду до українського законодавства значно збагатило б роботу з огляду на європейські прагнення України та просування її на шляху до вступу в ЄС. На завершення виступу доц.Гриценко Г.М. дав загалом позитивну оцінку обговорюваній дисертаційній роботі і підтримав пропозицію про рекомендацію її до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді з захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право».

Доцент Капліна Г.А. відзначила, що дисертаційне дослідження Лашутіна Сергія Олександровича має на сьогодні актуальне значення. Представлений на обговорення рукопис є завершеним дисертаційним дослідженням. Автор методологічно правильно сформулював мету та задачі дисертаційного дослідження, їх постановка та послідовність дали можливість розкрити основний зміст теми наукового дослідження і дозволили сформулювати висновки, яким притаманні всі ознаки новизни. Автор комплексно підходить до проблем правового регулювання єдності та диференціації трудових відносин працівників прокуратури України. Автором сформульовані пропозиції щодо напрямів подальшого удосконалення загального та спеціального трудового законодавства, яке регулює трудові відносини працівників прокуратури України. Дисертаційне дослідження характеризується смисловою завершеністю, цілісністю та простотою формулювань відповідних наукових положень, висновків і рекомендацій, що робить їх доступними для сприйняття не тільки науковцями, а й майбутніми правниками. Загалом, доц. Капліна Г.А. підкреслила, що виконана Лашутіним С.О. робота відповідає вимогам до дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право» і може бути рекомендована разовій спеціалізованій вченій раді до захисту.

Професор Шаповалова О.В. зазначила, що актуальність дисертаційного дослідження Лашутіна Сергія Олександровича не викликає сумнівів, оскільки європейські прагнення України передбачають масштабну, комплексну реформу у всіх сферах суспільства, є питанням національної політики, особливо в умовах воєнного стану, коли система правопорядку має нові виклики через потужний суспільний запит на відновлення справедливості. Проф. Шаповалова О.В. відзначила, що структурна побудова дисертаційного дослідження є цілком логічною; його ключові проблеми сформульовані досить чітко; наукові положення достатньо обґрунтовані та достовірні, основні з них оприлюднені достатньо повно, відповідно до існуючих вимог, які ставляться до робіт такого роду. Як позитивний момент відзначено визначення позитивної диференціації правового регулювання на правове регулювання спеціальної трудової правосуб'єктності, яка полягає в тому, що спеціальна трудова правосуб'єктність працівника прокуратури: 1) є здатністю особи бути носієм підвищених трудових, правових, соціальних, матеріальних гарантій, а також своїми діями реалізувати такі гарантії у зв'язку зі вступом у трудові відносини в органах прокуратури; 2)

є здатністю нести підвищену відповідальність у зв'язку зі вступом у спеціальні трудові правовідносини; 3) є підґрунтям для подальшого набуття спеціального трудо-правового статусу працівника прокуратури; 4) не є відокремленою від загальної трудової правосуб'єктності працівника загалом, а вона є її органічним продовженням, формується на її основі, з огляду на ті загальні правила та підходи, які притаманні для правового регулювання загальної трудової правосуб'єктності працівника. У результаті проведеного дослідження сформульовано низку нових концептуальних наукових положень та висновків, запропонованих особисто здобувачем. Дисертаційне дослідження є цілісною і завершеною роботою. Матеріали дослідження можуть бути використані у процесі підготовки проектів нових і вдосконалення чинних нормативно-правових актів.

Загалом проф. Шаповалова О.В. підкреслила, що виконана Лашутіним Сергієм Олександровичем робота дисертаційна робота повністю відповідає вимогам до дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії і може бути рекомендована до подання до розгляду у разовій спеціалізованій вченій раді з захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право».

Доктор філософії у галузі права Петросян К.Є. розпочала аналізом актуальності дослідження, яке, на її думку, обумовлюється науковою і практичною важливістю вивчення особливостей правового регулювання єдності та диференціації трудових відносин працівників прокуратури України. В цілому, як зазначила Петросян К.Є., мета і задачі дослідження повною мірою досягнуті. Для цього автором доцільно використано широку джерельну та методологічну бази. Сформульовані в роботі наукові положення, висновки і пропозиції можуть бути використані як у правотворчій діяльності, зокрема в процесі підготовки змін і доповнень до нормативних актів, які регулюють трудових відносин працівників прокуратури України, так і в практичній діяльності. Привертає увагу аналіз автором роботи питання відповідальності працівників прокуратури, зокрема до особливостей дисциплінарної відповідальності працівників прокуратури належать: 1) на відміну від загальних підстав дисциплінарної відповідальності, підстави такої відповідальності прокурорів є різнорідними за своєю правовою природою: включають норми і підходи, що визначені трудовим, адміністративним, інформаційним, конституційним правом; 2) дублювання та відсутність чіткого розмежування підстав дисциплінарної відповідальності; 3) відсутність дефініції поняття дисциплінарного правопорушення та його складу; 4) оціночність та суб'єктивізм у визначенні етичних підстав дисциплінарної відповідальності; 5) наявність у структурі підстав та змісту дисциплінарної відповідальності взаємозв'язку між прокурором та державою і суспільством щодо забезпечення охорони публічних цінностей у вигляді доброго врядування, доброчесності, прозорості, транспарентності у діяльності органів державної влади. Водночас Петросян К.Є. відзначила, що прийняття на рівні спеціального законодавства Закону України «Про робочий час та час відпочинку публічних службовців», в якому автор роботи пропонує визначити особливості робочого часу та часу відпочинку різних категорій осіб, які є працівниками

прокуратури, закріпивши також і можливість дистанційної роботи, роботи за гнучким графіком, інші варіанти та форми організації праці, додаткові гарантії у сфері надання часу відпочинку, є недоцільним та зайвим з огляду на прагнення національного законодавця до кодифікації нормативно-правових актів. Водночас це зауваження не зменшує загальний позитивний висновок про роботу, яка, на думку Петросян К.Є., може бути рекомендована до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді з захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право».

Професор Арсентьєва О.С. зазначила у своєму виступі, що представлена Лашутіним С.О. робота містить досить вдалий вибір методів дослідження, а саме діалектичний метод, системно-структурний метод, метод системного аналізу, структурно-функціональний, порівняльно-правовий метод, формально-юридичний та логіко-семантичний методи. Окрім того наголошено, що об'єкт і предмет дисертаційного дослідження визначені у відповідності до вимог МОН України. Арсентьєва О.С. звернула увагу на удосконалення автором роботи категоріально-понятійного апарату щодо досліджуваної проблематики та виділено ознаки таких ключових понять як: «працівник прокуратури», «трудова відносини працівників прокуратури», «трудова правосуб'єктність працівників прокуратури», «єдність і диференціація трудових відносин працівників прокуратури», «критерії диференціації трудових відносин працівників прокуратури», «єдність і диференціація правового регулювання відповідальності працівників прокуратури», «робочий час працівників прокуратури», «час відпочинку працівників прокуратури» тощо. Водночас було відзначено, що має місце недостатня конкретність і декларативність деяких положень, що виносяться на захист, що водночас не впливає на загальне позитивне враження від роботи. Загалом, Арсентьєва О.С. відзначила, що робота повністю відповідає вимогам до дисертацій і може бути рекомендована до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді з захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право».

Узагальнюючи результати обговорення дисертаційного дослідження Лашутіна Сергія Олександровича на тему: «Єдність та диференціація трудових відносин працівників прокуратури України» ухвалили прийняти висновок спільного засідання кафедри публічного та приватного права і кафедри господарсько-правових та суспільно-політичних дисциплін Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля:

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Лашутіна Сергія Олександровича на тему: «Єдність та диференціація трудових відносин працівників прокуратури України», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право

Обґрунтування вибору теми дослідження. Сучасні суспільно-політичні реалії в Україні утворюють не надто сприятливі передумови для реформування

системи права нашої держави. Розгортання повномасштабної військової агресії проти України з боку російської федерації обумовлює виникнення перед державою та суспільством непередбачуваних та складних викликів, на які необхідно реагувати оперативним та невідкладно. Проте слід зауважити, що не зважаючи на складну ситуацію в Україні, введення воєнного стану, просвіропейсько орієнтовані реформи чинної законодавчої та управлінської системи в Україні продовжують систематично запроваджуватися, в тому числі й у сфері трудового права.

Сьогодні гостро постає проблематика удосконалення спеціальних законодавчих актів, якими передбачається диференціація у сфері правового регулювання трудових відносин. Зокрема, бурхливо розвиваються норми щодо правового регулювання трудових відносин, наприклад, публічних службовців, до яких відносяться, в тому числі, працівники прокуратури, правосуб'єктність яких є доволі складною. Передумовою формування такої багатоаспектної правосуб'єктності працівників прокуратури, є їх вступ одночасно у адміністративно-правові та трудо-правові відносини, які взаємообумовлюються та переплітаються. Одним із таких аспектів є реалізація трудової функції фізичної особи із підпорядкуванням внутрішньому трудовому розпорядку за відповідну оплату праці, із наявністю правових гарантій щодо робочого часу та часу відпочинку, надання пільг тощо. Саме тому, складна структура правосуб'єктності працівників прокуратури вміщує в себе правосуб'єктність особи-учасника трудових відносин. Водночас, трудова правосуб'єктність працівників прокуратури є специфічною, і питання належного її розуміння є завданням як подальшого розвитку наукової доктрини трудового права, так і удосконалення трудового законодавства. Заперечення трудо-правового елементу у структурі правового статусу працівників прокуратури веде до обмеженого розуміння їх як учасників суспільних відносин в цілому, а також до занадто звуженого висвітлення усього спектру наявних у них прав та гарантій. Тому проблематика удосконалення загального та спеціального трудового законодавства, яке регулює трудові відносини працівників прокуратури України, висвітлення єдності та диференціації такого правового регулювання є актуальною та нагальною.

Загальні питання єдності та диференціації правового регулювання трудових відносин різних категорій працівників склали предмет наукових досліджень таких вчених як: В. М. Андрійв, Г. О. Барабаш, Н. Б. Болотіна, С. Я. Вавженчук, В.С. Венедиктов, О. В. Грабчак, Ю. М. Гришина, В. В. Жернаков, М. І. Іншин, Л.В. Котова, В.Л. Костюк, П. Д. Пилипенко, С. М. Прилипко, О. І. Процевський, Ю. О. Саєнко, Д. І. Сіроха, Г.В. Татаренко, В. І. Щербина, О. М. Ярошенко та ін. Окремі спеціальні питання правового регулювання виникнення, розвитку та припинення трудових відносин працівників прокуратури України склали предмет досліджень таких науковців, як, зокрема, М.В. Руденко, С.В.Серебряк, О.О.Шевцов та інших.

Вченими здійснено значний вклад у науку трудового права, проте все ж на сьогодні бракує саме спеціального та комплексного дослідження єдності та

диференціації трудових відносин працівників прокуратури України. Наведене обумовлює актуальність та нагальність нашого дослідження.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами. Дисертація виконана на кафедрі правознавства Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля згідно з кафедральною темою (ЮФ-04-20): «Напрями розвитку законодавства України в контексті євроінтеграції». Дисертаційне дослідження узгоджується з Національною стратегією у сфері прав людини, затв. Указом Президента України 25.08.2015 р. № 501; Цілями сталого розвитку України на період до 2030 р., затв. Указом Президента України від 30.09.2019 р. № 722; пріоритетними напрямками фундаментальних і прикладних наукових досліджень у галузі права, які зазначені в Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021-2025 роки, схваленої постановою загальних зборів НАПрН України від 26.03.2021 р. №12-21.

Мета і завдання дослідження. Мета дисертаційного дослідження полягає у здійсненні системного аналізу та комплексного дослідження правового регулювання єдності та диференціації трудових відносин працівників прокуратури України, а також формування пропозицій щодо напрямів подальшого удосконалення загального та спеціального трудового законодавства у досліджуваній сфері.

Для досягнення зазначеної мети необхідно вирішити наступні основні задачі:

- висвітлити сутність та значення єдності та диференціації трудових відносин працівників прокуратури України;
- з'ясувати критерії диференціації трудових відносин працівників прокуратури України;
- охарактеризувати сучасний стан нормативно-правового забезпечення трудових відносин працівників прокуратури України;
- розкрити єдність та диференціацію у правовому регулюванні трудової правосуб'єктності працівників прокуратури України;
- визначити специфіку застосування єдності та диференціації правового регулювання виникнення, зміни та припинення трудових відносин працівників прокуратури України;
- виокремити особливості правового регулювання робочого часу та часу відпочинку працівників прокуратури України;
- висвітлити єдність та диференціацію правового регулювання дисциплінарної та інших видів відповідальності працівників прокуратури;
- сформулювати напрями удосконалення загального та спеціального трудового законодавства, яке регулює трудові відносини працівників прокуратури України;
- розкрити зарубіжний досвід правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури та окреслити шляхи його запровадження в Україні

Об'єктом дослідження виступають суспільні відносини, що виникають з приводу правового регулювання єдності та диференціації трудових відносин працівників прокуратури України.

Предметом дослідження є єдність та диференціація трудових відносин працівників прокуратури України.

Методи дослідження. У дисертації комплексно застосовано усю систему методів наукового пізнання: загальнонаукові та спеціально-наукові методи. А зокрема, застосовано методи аналізу та синтезу, за допомогою яких вдалося якісно охарактеризувати сучасний стан нормативно-правового забезпечення трудових відносин працівників прокуратури України, а також висвітлити особливості правового регулювання робочого часу та часу відпочинку працівників прокуратури України (підрозділи 1.3 та 2.3); діалектичний метод, який дозволив всебічно підійти до з'ясування сутності єдності та диференціації трудових відносин працівників прокуратури, а також до з'ясування єдності та диференціації у правовому регулюванні трудової правосуб'єктності працівників прокуратури України у відповідному єдності та протиріччі (підрозділи 1.1 та 2.1); застосування системно-структурного методу послугувало інструментом для визначення критеріїв диференціації трудових відносин працівників прокуратури України (підрозділ 1.2); метод системного аналізу використаний у ході дослідження єдності та диференціації правового регулювання дисциплінарної та інших видів відповідальності працівників прокуратури (підрозділ 2.4); структурно-функціональний метод надав змогу проаналізувати специфіку застосування єдності та диференціації правового регулювання виникнення, зміни та припинення трудових відносин працівників прокуратури України (підрозділ 2.2); за допомогою застосування порівняльно-правового методу вдалося висвітлити зарубіжний досвід правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури та шляхи його запровадження в Україні (підрозділ 3.2); широкого застосування отримав формально-юридичний метод, який дозволив якісно опрацювати нормативний матеріал, здійснити формулювання визначень спеціальних понять дослідження, а також сформулювати основні напрями удосконалення загального та спеціального трудового законодавства, яке регулює трудові відносини працівників прокуратури України (підрозділи 1.1, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 3.1); застосування логіко-семантичного методу сприяло удосконаленню понятійно-категоріального апарату роботи, розширенню та уточненню досліджуваних понять та категорій (підрозділи 1.1, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4).

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що дисертація є першим комплексним науковим дослідженням правового регулювання єдності та диференціації трудових відносин працівників прокуратури. У результаті проведеної роботи сформульовано нові наукові положення та висновки, які запропоновані здобувачем особисто. Основні з них такі:

уперше:

– запропоновано комплексний підхід до визначення критеріїв диференціації правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури, а саме: 1) за сферою правового регулювання; 2) за характером правового регулювання; 3)

за займаною посадою; 4) за юридичною силою нормативного акта, що встановлює спеціальні норми диференціації трудових відносин;

- системно охарактеризовано підстави притягнення до дисциплінарної відповідальності працівників прокуратури (прокурорів, державних службовців органів прокуратури) за такими видами: 1) публічно-правові підстави; 2) морально-етичні підстави; 3) загальнотрудові підстави;

- розкрито зміст матеріальної відповідальності працівників органів прокуратури через такі її складові: загальну матеріальну відповідальність (відповідальність за шкоду майну, яка завдана безпосередньо органу прокуратури у разі порушення працівником прокуратури своїх трудових обов'язків) та спеціальну публічну матеріальну відповідальність, яка полягає у зобов'язанні прокурора, державного службовця органів прокуратури у порядку регресу відшкодувати державі шкоду, яка була їй завдана внаслідок прийняття відповідними особами незаконних рішень, вчинення незаконних дій (бездіяльності) у процесі виконання ним своїх трудових обов'язків (реалізації державно-владних повноважень);

удосконалено:

- підхід до визначення змісту диференціації правового регулювання трудової правосуб'єктності працівників прокуратури, через такий її прояви як: 1) поряд із загальною правоспроможністю набувати та реалізовувати спеціальний обсяг трудових прав, яка формується як результат активних дій фізичної особи, спрямованих на набуття певних компетентностей та особливостей загального правового статусу щодо громадянства України, вищої юридичної освіти, володіння державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови, а також проходження базової загальновійськової підготовки або військової служби, дотримання вимог щодо несумісності, наявності стажу роботи в галузі права (залежно від посади), а також надалі на підтвердження наявності необхідних навичок, знань, вмінь, а також особистісних рис, компетентностей шляхом проходження відповідних адміністративних процедур добору; 2) поряд із негативною диференціацією правового регулювання спеціальної трудової правосуб'єктності працівників прокуратури поширюється також і позитивна диференціація: здатність особи бути носієм підвищених трудових, правових, соціальних, матеріальних гарантій, а також своїми діями реалізувати такі гарантії у зв'язку зі вступом у трудові відносини в органах прокуратури; 3) на працівника прокуратури, на відміну від інших працівників покладається підвищена відповідальність у зв'язку зі вступом у спеціальні трудові правовідносини; 4) спеціальна трудова правосуб'єктність є підґрунтям для подальшого набуття спеціального трудо-правового статусу працівника прокуратури; та ін..

- перелік особливостей матеріальної відповідальності прокурорів та державних службовців з огляду на спеціальне правове регулювання, а саме: 1) притаманний подвійний характер: поєднує в собі ознаки цивільно-правової відповідальності за шкоду, заподіяну органами державної влади, їх посадовими та службовими особами, а також публічно-правової (адміністративної) відповідальності за шкоду, заподіяну незаконними діями (бездіяльністю) та

рішеннями, а також трудо-правової відповідальності за шкоду, заподіяну роботодавцеві у рамках трудових відносин; 2) відшкодовується у порядку регресу; 3) притаманна складність структури правовідносин, які виникають у рамках такої відповідальності: правовідносини «особа, якій завдана шкода-держава» та «держава-працівник прокуратури»; 4) полягає у завданні не лише шкоди майну (прямих дійсних збитків), а й завданні моральної шкоди, яка теж повинна бути відшкодована;

- визначення поняття «єдність та диференціація правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури»: це принцип, вихідна засада правового регулювання трудових правовідносин працівників прокуратури, яка полягає у тісному та нерозривному поєднанні таких тенденцій правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури, як його розвиток та формування, що ґрунтується на єдиних стандартах та трудових гарантіях, та в той же час, із врахуванням особливостей правового статусу працівника прокуратури, специфіки його умов праці, додаткових обмежень, які він зобов'язаний зазнавати у зв'язку з своєю професійною діяльністю, встановлення додаткових гарантій як компенсацій за зазначені обмеження, що здійснюється у рамках дотримання принципу рівності та недискримінації;

дістали подальшого розвитку:

- вчення щодо критеріїв диференціації правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури, у зв'язку з чим, запропоновано сукупність таких критеріїв відобразити як складну структуру, яка має декілька рівнів та напрямів: 1) рівень середньої спеціалізації (для державних службовців органів прокуратури); 2) рівень високої спеціалізації (для прокурорів прокуратур); 3) рівень найвищої спеціалізації (для керівників органів прокуратури та їх заступників);

- визначення поняття «трудова правосуб'єктність працівників прокуратури», яку запропоновано висвітлити у широкому та вузькому розумінні;

- пропозиції щодо удосконалення правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури, а саме: прийняття Закону України «Про професійне самоврядування працівників прокуратури» та «Про професійне навчання та підвищення кваліфікації працівників прокуратури»;

- пропозиції щодо удосконалення правового регулювання робочого часу працівників прокуратури з огляду на досвід Франції. А зокрема, закріпити визначення чітких понять: «робочий час», «час відпочинку», запровадити чітку регламентацію роботи у нічний час, залучення до роботи у вихідний день чи виконання надурочних робіт, що пов'язані із службовою необхідністю охорони правопорядку та захисту прав громадян. Детально на законодавчому рівні врегулювати правову можливість працювати за гнучким графіком роботи, передбачивши, за яким саме режимом має відбуватися виконання окремих службових завдань у такому режимі, як робота за гнучким графіком прокурорського працівника повинна відображатися в умовах трудового договору та посадовій інструкції.

Практичне значення отриманих результатів. полягає у тому, що положення, отримані в результаті проведеного в дисертації дослідження, можуть бути використані:

а) у науково-дослідницькій роботі – для подальших загальних і спеціальних наукових досліджень у сфері трудового права, а також науково-теоретичних розробок безпосередньо з проблематики єдності та диференціації правового регулювання трудових відносин, а також правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури;

б) у правотворчості – у процесі реформування загального та спеціального трудового законодавства у сфері удосконалення застосування принципу єдності та диференціації, та, зокрема, правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури України;

в) у правозастосуванні – органами державної влади та місцевого самоврядування у процесі надання загальних та спеціальних гарантій у сфері охорони трудових прав працівників прокуратури, судами при розгляді справ про захист порушених чи оспорюваних прав працівників прокуратури, та загалом у процесі формування та реалізації державної політики у сфері правового регулювання єдності та диференціації трудових відносин працівників прокуратури України;

г) у навчальному процесі – під час вивчення в юридичних освітніх закладах навчальної дисципліни «Трудове право», підготовки робочих програм і планів, написання підручників, навчальних посібників, курсів лекцій, а також у науково-дослідницькій роботі студентів, слухачів і курсантів.

Особистий внесок здобувача. Дисертація є самостійною науковою працею, в якій висвітлені власні ідеї і розробки автора, що дозволили вирішити поставлені завдання. Робота містить теоретичні та методичні положення і висновки, сформульовані дисертанткою особисто. Використані в дисертації ідеї, положення чи гіпотези інших авторів мають відповідні посилання і використані лише для підкріплення ідей здобувача.

Апробація результатів дослідження.

Результати дослідження оприлюднено у доповідях на таких науково-практичних конференціях: «Науковий погляд молоді: ключові питання сучасного етапу реформування системи вітчизняного законодавства» (м. Київ, 31 жовтня 2024 р.); «Теоретичні питання юриспруденції і проблеми правозастосування: виклики XXI століття» (Харків, 7 черв. 2024 р.); «Правова доктрина, правоутворення та правозастосування: проблеми зв'язку та шляхи розвитку» (Харків, 10 груд. 2024 р.).

Публікації. Основні теоретичні положення і висновки, які сформульовані у дисертації, знайшли своє відображення у 7 публікаціях, а саме: у чотирьох наукових статтях, опублікованих у фахових виданнях, перелік яких затверджений МОН України, а також у трьох тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

Список опублікованих праць за темою дисертації

Наукові праці, в яких відображені основні результати дослідження:

1. Лашутін С.О. Нормативно-правове забезпечення трудових відносин працівників прокуратури в Україні. Соціальне право. № 1 2024 С. 121-127 <https://soclaw.com.ua/index.php/journal/article/view/1153/743>
2. Лашутін С.О. Окремі критерії диференціації правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури України. Соціальне право. № 2 2024. С. 79-86 <https://soclaw.com.ua/index.php/journal/article/view/1177/803>
3. Лашутін С.О. Єдність та диференціація правового регулювання трудових відносин працівників прокуратури на етапі їх виникнення. Центральнотураїнський вісник права та публічного управління. 2024. Випуск 4 (8). С. 38-44 <https://cu.j.dnuvs.ukr.education/index.php/cuj/article/view/85/81>
4. Лашутін С.О. Особливості правового регулювання робочого часу та часу відпочинку працівників прокуратури України. Актуальні проблеми права: теорія і практика № 48 2024 р. С. 144-151 <https://journals.snu.edu.ua/index.php/app/article/view/953/912>

Наукові праці, в яких засвідчено апробацію матеріалів дослідження:

5. Лашутін С.О. Особливості диференціації правового регулювання дисциплінарної відповідальності працівників прокуратури України. Науковий погляд молоді: ключові питання сучасного етапу реформування системи вітчизняного законодавства: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих науковців. м. Київ, 31 жовтня 2024 р. / За ред. проф. Івчук Ю.Ю. Київ: вид-во Східноукраїнського національного університету ім. В. Даля 2024. 461с. С. 137-140 <http://pravo-snu.com.ua/wp-content/uploads/2024/11/%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA-%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B5%D1%80%D1%96%D0%B0%D0%BB%D1%96%D0%B2-%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%84%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%97-31.10.2024.pdf>
6. Лашутін С. О. Щодо визначення поняття нормативно-правового забезпечення трудових відносин працівників прокуратури України. Теоретичні питання юриспруденції і проблеми правозастосування: виклики ХХІ століття : тези доп. учасників ІХ Всеукр. наук.-практ. конф. (Харків, 7 черв. 2024 р.), С. 62-65.
7. Лашутін С. О. Особливості трудової правосуб'єктності працівників прокуратури України. Правова доктрина, правоутворення та правозастосування: проблеми зв'язку та шляхи розвитку : тези доп. учасників ІІ Всеукр. наук.-практ. конф. (Харків, 10 груд. 2024 р.), С. 71-74.

Структура та обсяг дисертації. Наукова робота складається з переліку умовних позначень, вступу, трьох розділів, які містять дев'ять підрозділів, висновків і списку використаних джерел (197 найменувань на 22 сторінках),

додатків. Загальний обсяг дисертації становить 218 сторінок. Обсяг основного тексту - 192 сторінки.

Характеристика особистості здобувача.

Лашутін Сергій Олександрович (30.08.1979 р.н.) у 2013 р. закінчив Національний університет «Юридична академія імені Ярослава Мудрого» (Україна), отримав повну вищу освіту за спеціальністю «Правознавство» та здобув кваліфікацію спеціаліста (диплом ХА № 4589903, від 21.12.2013р.).

01.10.2021 р. вступив на освітньо-наукову програму «Право» за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право» Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля (Україна).

26.11.2021 р. на засіданні Вченої Радою СХУ ім. В. Даля була затверджена тема дисертаційної роботи «Єдність та диференціація трудових відносин працівників прокуратури України» (протокол Вченої Ради № 3).

Здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти повністю виконав освітню складову ОНП, успішно склав всі іспити та необхідні заліки, пройшов заплановану педагогічну практику, здобувши відповідні результати навчання; виконав наукову складову ОНП, провів дослідження за визначеною темою та підготував дисертаційне дослідження.

Під час виконання дисертаційної роботи Лашутін С.О. провів комплексне наукове дослідження щодо правового регулювання єдності та диференціації трудових відносин працівників прокуратури України, а також сформував пропозиції щодо напрямів подальшого удосконалення загального та спеціального трудового законодавства, яке регулює трудові відносини працівників прокуратури України, в тому числі у контексті позитивного зарубіжного досвіду у зазначеній сфері. Для всебічного та ґрунтовного вирішення поставленої наукової задачі та дослідницької мети сформована структура роботи, яка складається з зі вступу, трьох розділів, поділених на дев'ять підрозділів, висновків, списку використаних джерел. Упродовж усього терміну здійснення цієї роботи здобувач провів себе як наполегливий дослідник, який чітко визначає мету й формулює задачі наукового пошуку, підбирає адекватні для їх виконання методи дослідження, глибоко осмислює та систематизує результати наукового дослідження. Сумлінно навчаючись на освітній програмі та активно займаючись дослідницькою діяльністю, здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії засвоїв необхідні професійні знання, практичні вміння та навички, опанував відповідні компетентності, що дало йому змогу продукувати нові наукові ідеї та комплексно вивчати обрану проблематику, забезпечувати наукову новизну та практичну значущість отриманих результатів.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація виконана фаховою українською мовою, текстове подання матеріалу відповідає стилю науково-дослідної літератури.

Рецензенти рекомендують: відповідно до п.15 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, пропонується такий склад разової ради:

Голова ради: Руденко Микола Васильович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри публічного та приватного права Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля.

Рецензенти: Котова Любов Вячеславна, кандидат юридичних наук, професор, завідувачка кафедри публічного та приватного права Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля;

Татаренко Галина Вікторівна, кандидат юридичних наук, професор, професор кафедри публічного та приватного права Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля.

Офіційні опоненти:

Сіроха Дмитро Ігорович, доктор юридичних наук, доцент, в.о.завідувача кафедри трудового права та права соціального забезпечення Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Подорожній Євген Юрійович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри цивільного, трудового та господарського права ННІ №1 Харківського національного університету внутрішніх справ.

У результаті попередньої експертизи дисертації Лашутіна Сергія Олександровича і повноти публікації основних результатів дослідження

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Лашутіна Сергія Олександровича на тему: «Єдність та диференціація трудових відносин працівників прокуратури України».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем наукової новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Лашутіна С.О. відповідає спеціальності 081 Право та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, пп. 6, 7, 8 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

3. Рекомендувати дисертацію Лашутіна Сергія Олександровича на тему: «Єдність та диференціація трудових відносин працівників прокуратури України» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 Право.

4. Рекомендувати Вченій раді СХУ ім. В. Даля затвердити склад разової спеціалізованої вченої ради:

Голова ради:

Руденко Микола Васильович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри публічного та приватного права Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля.

Рецензенти: Котова Любов Вячеславна, кандидат юридичних наук, професор, завідувачка кафедри публічного та приватного права Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля;

Татаренко Галина Вікторівна, кандидат юридичних наук, професор, професор кафедри публічного та приватного права Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля.

Офіційні опоненти:

Сіроха Дмитро Ігорович, доктор юридичних наук, доцент, в.о.завідувача кафедри трудового права та права соціального забезпечення Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Подорожній Євген Юрійович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри цивільного, трудового та господарського права ННІ №1 Харківського національного університету внутрішніх справ

Результати голосування щодо рекомендації до захисту дисертації Лашутіна С.О.:

«За» – 21

«Проти» – немає

«Утримались» – немає

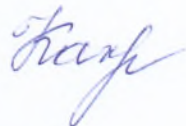
Презентація Лашутіна С.О. на 13 стор. додається.

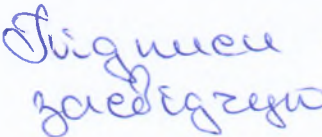
Декан юридичного факультету,
кандидат юридичних наук, професор Олена АРСЕНТЬЄВА

Головуюча на засіданні –
кандидат юридичних наук, професор,
завідувачка кафедри
публічного та приватного права
СНУ ім. В. Даля

 Любов КОТОВА

Секретар засідання

 Галина КАПЛІНА

 Підписи Арсент'євої О., Котової Л., Капліної Г.
завершено
Загальний Котова О.В.

